

kan løse meget ad den vej, og det tror vi faktisk man kan.

Vi går ligesom alle andre meget positivt til forhandlingerne, for selvfølgelig skal vi løse problemerne og gøre det bedre og bedre. Men hvis der er nogle, der tror, at det er en farbar vej med CD's hjælp at komme med dødssyge afgifter i denne sammenhæng i stedet for at lave en selektiv miljøpolitik, hvor dygtige landmænd, der gør det godt, får nogle ordentlige rammer at arbejde i og får mulighed for at virke – ja, så må jeg understrege, at det er et af de punkter, hvor jeg godt på forhånd kan melde fra, for det er dog det mest himmelråbende vanvittige, jeg har hørt længe.

Vibeke Peschardt (RV):

Som sædvanlig, når jeg kommer lige efter Ebbe Kalnæs, har jeg lyst til at tage en kort bemærkning til ham ...

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Hr. Ebbe Kalnæs.

Vibeke Peschardt (RV):

... hr. Ebbe Kalnæs. Men det vil jeg undlade at gøre.

Hr. Ebbe Kalnæs sagde, at der ikke ville blive produceret så mange flere svin i Danmark, sådan hørte jeg det i hvert fald. Men jeg har nu fået oplysninger om, at inden for de næste par år vil vi se en stigning i svineproduktionen på omkring 2½ mio. dyr, og de skal jo være et eller andet sted. Jeg siger det bare til almindelig oplysning. Det er ikke sådan, at antallet af dyr går ned i Danmark – jo, lidt for kvægs vedkommende, men ikke for svins.

Midtvejsevalueringen af Vandmiljøplan II bliver også en evaluering af Vandmiljøplan I fra 1987, og så må man jo spørge: Hvordan har natur og miljø det ifølge en sådan midtvejsevaluering? Hvis man ser på tallene, dvs. de fremskrevne modelberegninger, som de foreligger i de undersøgelser, der blev offentliggjort i december sidste år, ser det jo meget fornuftigt ud.

Planen fortæller, at hvis man lægger effekten af begge vandmiljøplaner sammen, mangler landbruget kun at nedbringe udledningen med 7.000 t kvælstof i 2003, og så er der endda indtil nu, altså i 2001, kun etableret 90 ha våde enge ud af de 16.000 ha, man enedes om i februar 1998. Landbruget fortæller os, at det er politikernes skyld, at der ikke er lavet flere våde enge, for regeringen ville jo kun ryste op med 25.000 kr. pr.

ha, når der skal købes mere jord til gyllespredningen, og det er for lidt, siger de. Det kan jo så diskuteres, og man kan jo også spørge – der er jo andre erhverv, hvor man selv betaler, når man forurener – om landbruget ikke godt kunne have lavet flere våde enge, hvis det selv havde været meget interesseret i det. Men tilfældet er altså, at det har det ikke gjort.

Vandmiljøplan II kan groft taget deles op i to dele: Hvad skal landbruget selv bedrive, og hvad skal der stoppes af offentlige penge i skovrejsning, våde enge osv.? Det ser ud til, når vi kigger på tallene, at normsænkningen til 10 pct. – altså det, man må gøde mindre – er nået, men at der til gengæld er produceret meget mere brødhvede, end der er kommet i brødet. På samme måde er der også gødet kraftigt på efterafgrøderne, der jo egentlig skulle tjene til at opsuge en del af det overflødige kvælstof, der nu kommer til at ligge uforbrugt i jorden, og som senere siver ned eller udvaskes til vandmiljøet som nitrat.

Alt det her skal vi nu drøfte i en ikke fjern fremtid, faktisk allerede på mandag, og det siger sig selv, at vi som Vandmiljøplan II-forligsparti er bundet af det, der er aftalt, og det vil vi naturligvis også overholde. Men det er jo aftalt, at det, der skal lægges til grund for evalueringen af vandmiljøplanerne, er de rapporter, der er kommet, så der er jo ikke noget, som forhindrer, at vi herudover søger viden andre steder, f.eks. ude i det virkelige liv, specielt i amterne, hvor man kan fortælle, hvordan vandmiljøet har det uden for computere og modelberegninger. Her er der nogle, der siger, at vandmiljøet efter 14 års indsats ikke har det så godt, som det kunne have haft det.

Vi anerkender i Det Radikale Venstre den indsats, landbruget har gjort; det skal der ikke herske tvivl om. Der er brugt masser af penge på miljøudstyr, slæbeslanger, gylletanke, og hvad ved jeg, men alligevel kan man jo se, at i varme somre efter en våd vinter er der altså fjorde, der vender bunden i vejret. Og hvad vi også kan se af de rapporter, der er kommet, er, at 25 pct. af de overvågede vandboringer nu er forurenede med nitrat i vekslende omfang, og at der også er pesticider i dem. Det vil sige, at der stadig er problemer, så en forsigtig konklusion fra vores side er, at vi ikke er færdige med denne sag, heller ikke i 2003.

Men hensyn til ammoniakken og ammoniak-handlingsplanen blot dette, at som minimum skal der selvfølgelig låg på de gylletanke, der